

Saab om, at saa vil Høre nok gaa med, og naar man saa er naaet saa vidt, at man er kommen til det Halve, saa gaar Høre dog ikke med, fordi de have en Følelse af, at de kan ikke sætte Noget igjennem lige overfor deres kjære Ministerium. Sagerne er ikke det Afgjørende for det provisoristiske Parti, og det veed de meget godt, og det kan heller ikke være det for Dem, ærede Medlemmer, De maatte sætte vor Friheds- sag meget lavt, hvis de folgte vor Førelse- selsret for en Riet Lindser, eller lod Dem nøie med Krummerne fra Herrerens Bord. For det provisoristiske Parti er det ikke Sa- gen; en hvilken som helst Sag falder, naar den kræfter deres dyrebare Ministerium. Tro mig, den Raadenskab og Buldenskab, der finder Sted i vort konstitutionelle Liv, er ikke moden til at opføres endnu, men den Tid kommer nok, da den kan blive opstaaen, og da mange flere af Aristokraterne ville sande, hvad alt nu mange betænke, at det dyreste Mi- nisterium, de nogensinde har havt, det er det nuværende, baade for deres Interesser, for deres fremtidige politiske Stilling, og med Hensyn til den Agtelse og Hengivenhed, der altid helst maatte være deres Befæstning her i Landet. Derfor er det ikke modent dertil endnu, man kan ikke liste en saadan Kamp igjennem ved at slaa Vand paa. Nei, de, hvis Ret her bestemmes, kommer nok til ander- ledes at slutte Kræfterne sammen og tage dem i Brug, og saa ville de Saa komme til kort, og da skal Historien hjælpe til at hævne — det er ikke sagt i nogen slet For- stand — hvad den nuværende Tid forbyrder. Men tag det sagligt op, der er nok at kri- tisere og bearbejde, men lad os ikke gaa ind paa disse forkludrede Kompromis'er, som Ingen til den anden Side holder, lad os i alt Fald ikke faae dem ind i Urtide. Gaar høist ind paa dem, naar de staa lige overfor et: Det og det kan I saa, naar I giver slip paa det og det, hvad vælge I saa? Men det er ikke ved den første Begyndelse, ved Udarbejdelsen af et Forslag.

Det ærede Medlem fra Nørresundby (Lutein), forekommer det mig, var lidt uret- færdig imod mig. Han fremstillede mine Udtalelser om Stillingen i Kjøbenhavn, som om jeg var imod, at der skulde lovgives i Kjøbenhavn om dette Emne, og som om jeg var ubetinget tilfreds med den Ordning af den Slags Forhold, der finder Sted i Kjø- benhavn. Jeg vil tage den mildeste For- tolkning af det ærede Medlems Fremstilling, nemlig den, at han ikke har hørt, hvad jeg sagde. Har han hørt det, saa maa jeg have udtrykt mig meget misvisende; jeg kan ikke

se rettere — og det maa Tidenden saa af- gjøre, hvorvidt det ærede Medlems For- staaelse eller mine Udtalelser bære Skylden. Jeg siger: Trods at den Belwillie og Op- offrelse, der er slet her i Kjøbenhavn, saa er Virkningen dog blevet saa spredt og lidet fyldestgjørende, og der er alligevel kun op- naaet Resultater, der ikke ere gennemførte, saaledes som det burde være slet; thi vi maa have en Ordning ved Lov, der paa- byrder kommunale Tilskud. Jeg tror at have sagt det saa tydeligt og for Alle forstaae- ligt, at jeg beklager, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, uagtet han har hørt det, har troet at kunne lægge en hel anden Mening deri (Lutein: Ja, saa ere vi enige). Nei, det er ikke „saa“, vi ere enige; thi hvis det ærede Medlem har hørt, hvad jeg sagde før, saa vil han vide, at hvad jeg nu siger, kun er et lille Resumé deraf. Jeg tillod mig kun lempelig at berøre denne § 1 og at sige, hvor lidet tilfredsstillende denne Afgjørelse er for at fuldestgjøre Lovens Hovedopgave netop for Kjøbenhavn. Det sagde jeg, og derimod sagde det ærede Med- lem, at jeg ikke vilde gaa med til Ordningen af Kjøbenhavnske Forhold. Kan det interes- sere det ærede Medlem at fremstille det saa- ledes, skal jeg ikke misunde ham den For- nøielse, men jeg skal kun gjøre opmærksom derpaa.

Endnu Et til det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage). Jeg tror forøvrigt, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds (Thorup) har forlangt Ordet og vil udtale sig til ham, saa jeg agter ikke at opholde mig videre derved, men jeg tror, at det gaar det ærede Medlem, som det ærede Medlem fra Middelfart sagde, at han taler sig saa varm ind i en Tankegang, at man aabenbart faar det Indtryk, at han mis- kjender sig selv. Han staaer her og skal se nøie efter Arbejderens Forsynlighed, Om- tanke, Flid o. s. v., for at afgjøre, om han skulde være berettiget til at faae nogen Hjælp i Sygdom eller andre Tilfælde, eller han skal ind paa det offentlige Fattigvæsen. Det forekommer mig dog at være en besyn- derlig Tale af en Folkethingsmand, selv om han er en af Samfundets Fremragende. Lad os revidere vor Lovgivning og anvende vore Sagttagelser paa de forskjellige Omraader. Lad os sigte Menneftveværdet, inden vi stille disse Krav i vor Lovgivning; det kunde dog være, at der blev Somme stillede udenfor, som nu ere inde, i mange forskellige Bran- cher. Nei, med hvad Maal I maale, skal I der igen maales, og gjøre ikke mod Andre, hvad I ikke ville, Andre skulle gjøre mod